

גליון היכל הקודש

מוצאי שבת	הדלקת הנרות	ירושלים
8:48	6:57	בני ברק
8:47	7:15	בית שמש
8:44	7:16	מודיעין עילית
8:47	7:32	צפת
8:49	7:08	יבנאל
8:44	6:52	אשדוד
8:46	7:13	אלעד
8:45	7:04	

גליון שבועי יוצא לאור ע"י מוסדות היכל הקודש ברסלב בארה"ק
נתייסדו ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע
בנשיאות מורינו ראש הישיבה שליט"א

שנה 11, גליון 49 (564)

פרשת דברים, שבת חזון, ט' אב, שנת תשפ"ב לפ"ק

שיעורים כסדרן: נ"ך: דברי הימים ב' ל"א-ל"ב | בבלי: כתובות ל"א | ירושלמי: סנהדרין כ"ט | תוספתא: עוקצין ג' | רמב"ם: גזילה ואבידה י"א

מוהרא"ש מספר

שבת חזון - תשעה באב

השבת שלפני תשעה באב נקראת "שבת חזון". מובא בספר "שער המלך" ש"חזון" ראשי תבות ח'צ'י ז'ע"ם ו'ח'צ'י נ'ח'מה. פרושו שאפילו שמצד אחד זה הרי זמן של אבלות, מתאבלים על חרבן בית המקדש, אבל מצד שני יש גם נחמה שהימים האלו עוד יתהפכו לימי שמחה. כשמישיח יבוא בקרוב, הימים האלו יתהפכו לימי חג.

חז"ל מספרים (מפות כ"ד) כשהחכמים ראו את החרבן הנורא על הר הבית הם בכו. אבל רבי עקיבא - שגם היה שם - צחק. החכמים שאלו אותו: "למה אתה צוחק?", ענה להם רבי עקיבא: "כשאני רואה שהחלק הראשון של הנבואה התקיים כל כך חזק, שבית המקדש נחרב, אז אני מאמין שהחלק השני של הנבואה גם יתקיים, ועוד נגאל מהגלות, ועם ישראל עוד יושעו".

<<<<

מילה של התחזקות !

אל תספר לאף אחד את העברות שלך, רק להקדוש ברוך הוא. אם המשגיח אצלכם בישיבה אומר לך שתכתב את העברות שלך, תגיד לו: את העברות שלי אני מספר רק להשם יתברך. חכמינו זכרונם לברכה אומרים (ברכות לד:): "חציף עלי מאן דמפרש חטאייה" חצפה לספר עברות; רק להקדוש ברוך הוא תספר.

רבינו נתן לנו דרך איך לחיות, התבודדות ותפלה ולהתודות להשם יתברך; אשרי מי שחי בדרך הזו.

לגבי זה שרוצים לתת לך ריטלין וכו'; אם כלם לוקחים ריטלין זו עצה טובה שהוא יקח לעצמו, ושהוא יתן גם לאשתו וילדיו, כי הרי כלם במילא לוקחים... אתה לא צריך, אתה בריא ושלם.

קח את התרופה של רבינו; קח משניות ותגלס ח"י פרקים משניות. תעשה את זה כל יום - כך תהיה מישב, אתה תהיה רגוע ושימח.

(עצתו אמונה פנחס תשפ"ב)

ספור על הפרשה

אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל בעבר הירדן במדבר בערבה מול סוף. ואמר רש"י, משה רבינו פרט את כל המקומות שעם ישראל חטאו שם נגד השם יתברך, אבל הוא רק הזכיר אותם ברמז, מפני כבוד היהודים.

רבינו אומר (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן א') שאי אפשר לדון אף יהודי, כמו שהמשנה אומרת (אבות ב, ד) אל תדין את חברך עד שתגיע למקומו. וכי מי יכול להיות במקום של משהו אחר? רק השם יתברך, שלכל אחד יש מקום אצלו, והוא מקומו של עולם (בראשית רבה, פרשה פ"ח, ט') והוא בודאי מקים את הוי דן את כל אדם לכף זכות (אבות א, ו).

אף פעם אי אפשר לדעת אם המקומות שסביב האדם גרמו לו לעשות דברים רעים, ולכן אי אפשר לדון אף אחד, רק השם יתברך בעצמו, שהוא יודע את כל הנסבות מסביב לכל דבר.

זה הפרוש בפסוק, כשמשנה רבינו רצה לפרט את העברות של היהודים הוא רק הזכיר את המקומות, להראות שהמקומות גרמו ליהודים לחטא, אבל באמת עם ישראל הם טובים ולא רוצים לעשות דברים רעים.

רבינו הקדוש אומר (ליקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן ח') שצריכים להזהר מאד כשאומרים מוסר לעם ישראל, אם מנהיג בישראל רוצה לומר מוסר ליהודים, זה צריך להיות רק כמו שמשנה רבינו אמר מוסר, כמו שחז"ל אומרים (שבת פ"ח:): על הפסוק (שיר השירים א, ב') נרדף נתן ריחו, הסריח לא נאמר אלא נתן, משה רבינו גרם ריח טוב ליהודים, הוא לא ביש אותם ולא השפיל אותם, רק אמר להם "עדיין חביבותא הוא גבן", הקדוש ברוך הוא עדיין אוהב אתכם, הקדוש ברוך הוא עדיין אתכם, וזה גרם שכל היהודים יחזרו בתשובה.

סתם לצעוק על בן אדם ולגער בו למה הוא עשה כך וכך, זה לא שיה כלום, זה רק יגרם חלישות הדעת לאדם, והוא יכול לפול בעקבות זה עוד יותר, עוד יותר להתרחק מהשם יתברך. מנהיג ישראל צריך להתנהג עם רחמנות על עם ישראל, כמו שרבינו אומר (ליקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן ז') על הפסוק (ישעיה מ"ט, י') כי מרחמם ינהגם, אחד שמרחם על עם ישראל, הוא יכול להנהיג אותם על הדרך הנכונה.

כשצדיק אומר מוסר לעם ישראל ואומר להם מה עליהם לעשות, הוא אומר את זה ברחמנות ובאהבה, באופן שהם יכולים לצית ולעשות זאת, הוא מראה להם שהקדוש ברוך הוא מצפה להם, והוא ישמח בכל דבר טוב שהם יעשו.

(זאת התורה דברים ג)

הצדיקים מסתכלים על הפנימיות של כל דבר, אפילו שעכשו הכל נראה קשה ומר, אבל בסוף הימים האלו יתהפכו לימי חג, ואנו עוד נשמח עם הישועות הגדולות שהשם יעזר לנו.

לכן נפסק בשלחן ערוך (אורח חיים סימן תקנ"ב) שבתשעה באב לא אומרים תחנון כי תשעה באב נקרא "מועד" - חג. נשאלת השאלה וכי זה חג? בדיוק להפך, הרי מתאבלים בתשעה באב, מקימים את כל הלכות אבלות בתשעה באב, איך אפשר לקרא לזה חג?

אלא שהאמת היא שבפנימיותם הימים האלו הם ימים שמחים, כשמשח יגיע יקראו את מגלת איכה עם נגון בשמחה, כמו שקוראים בפורים את מגלת אסתר בשמחה, ואפילו שעכשו אנחנו עדין בגלות, אבל אסור להסיח דעת מהגאלה העתידה שהשם יתברך עוד יגאל אותנו בקרוב. ונהגים אצל אנשי שלומנו לקרא את מגלת איכה גם ביום. כי כשמשח יגיע הרי יקראו את מגלת איכה בנגון שמח עם "שהחיינו" שילכנו להחזיק מעמד בגלות הקשה והמר, ובדאי יקראו אותה גם בלילה וגם ביום כמו מגלת אסתר, לכן קוראים אותה גם היום הן בלילה והן ביום.

עד כדי כך שהיו צדיקים ויחידים סגולה שבמוצאי שבת חזון הם לא אמרו "ואתה קדוש". כי היה להם אמונה כל כך חזקה שהשם בודאי יגאל אותנו מהגלות, ואז תשעה באב יהיה חג. אבל כשהגיע ליל תשעה באב והם ראו שעדין לא נגאלנו, אז הם אמרו "ואתה קדוש", להשלים את מה שהחסירו במוצאי שבת.

החרבן הפרטי

כשאומרים מגלת איכה צריך האדם לפרש את הפסוקים על עצמו. כמו שרבונו אומר (ליקוטי מוה"ר חלק ב' סימן ק"א) כשאומרים תהלים, תחנונות או תקון חצות צריך לראות שימצא את עצמו בתוך כל מזמורי תהלים ובתוך כל התחנונות ובקשות, וכל המלחמות שכתובות בתהלים, כל השונאים שדוד המלך מתאונן עליהם בתהלים, זה נאמר על המלחמות הפרטיות שיש לכל אדם עם היצר הרע שלו, שהוא השונא הכי גדול של האדם, הוא רק רוצה להרוג את האדם ברוחניות ובגשמיות, ועל זה מבקשים בתהלים שהשם יציל אותנו מהיצר הרע ומכל הדברים הרעים. אותו דבר עם מגלת איכה. בעקר צריכים להתאבל על החרבן הפרטי שעדין לא זכו להיות יהודי פשוט, שבזה מעפבים את בנין בית המקדש, כל יהודי צריך לבקש מהשם שמצדו הוא לא יעכב את בנין בית המקדש, שהמעשים שלו לא ימנעו את הגאולה ובנין בית המקדש במהרה.

קידוש לבנה

במוצאי תשעה באב נוהגים שמקדשים את הלבנה. האר"י הקדוש כותב על זה (פרי עץ חיים, אחר סוד פונת ת"ב) שזה דבר גדול מאד לקדש את הלבנה במוצאי תשעה באב. הענין בזה הוא, כמו שרואים אצל הלבנה שדוקא כשהיא נעשית מאד קטנה עד שכבר לא רואים אותה בכלל, דוקא אז היא מתחדשת ומתחילה לגדול בחזרה. אותו דבר גם עכשיו, דוקא אחרי תשעה באב שהתאבלנו כל כך על החרבן, אז זה הזמן להתרומם בחזרה ולהתחיל מחדש לעבוד את השם ולהיות טוב וראוי, ולכן במוצאי תשעה באב זה הזמן המתאים לקדש את הלבנה. מובא בפוסקים, שלפני שמקדשים את הלבנה צריכים לשפר את היום, לאכול משהו, ולנעל נעלים, ומי שיכול גם הולך למקוה, ואחר כך מקדשים את הלבנה בשמחה, ומבקשים מהשם שכבר יגאל אותנו מהגלות, שאז יקים והיה אור הלבנה כאור החמה, במהרה בימינו אמן.

(שיחות מוהרא"ש חלק א' וחלק ב' ערך תשעה באב, וחלק ט"ז ערך בין המקדשים)

בימים אלה כבר מתחילים לשכור מקומות ישיבה בבית המדרש היכל הקודש באומן. בית הכנסת יהיה פתוח לכולם, גם למי שלא שכר מיטה בבניין.

דאגו לשכור את מקום הישיבה שלכם כמה שיותר מוקדם, כל עוד יש מבחר של מקומות ישיבה טובים, כדי שתוכלו להתפלל ברוע ובתעוררות, ולפעול לשנה טובה ומתוקה. ניתן לשכור מקום ישיבה בטלפון 347-404-8738. השאירו הודעה ונחזור אליכם.

וכל באי העולם עוברין לפניך כבני מרון!

הדרן עלך ששה סדרי תוספתא

אנשי שלומינו שמחים מאוד שבעזרת השם יסיימו בשבת זו את המחזור הכ"א של שישה סדרי תוספתא, וביום ראשון בתשעה באב יתחילו את המחזור החדש בתוספתא.

מזה עשרות שנים נהוג בקרב אנשי שלומינו ללמוד מדי יום דף גמרא מהתלמוד הבבלי ודף מהתלמוד הירושלמי, כפי שהוא נדפס בלוח ברסלב. בשנת תשנ"ח לפ"ק, בחג השבועות, יום קבלת התורה מחדש, הוסיף מוהרא"ש שצריך ללמוד גם פרק תוספתא בכל יום, ועם זה יש "בית" שלם, ביבלי ירושלמי תוספתא.

ראוי לציון שהמחזור החדש מתחיל בתשעה באב, הלימוד היומיומי בירושלים לא נלמד בתשעה באב, כי מוהרא"ש אמר שמכיוון שיש קהילה חשובה שהכניסה ללמוד כל יום דף ירושלים, צריך ללכת עם הסדר הזה, וכפי שהם סידרו אותו לא לומדים את הדף ירושלמי בתשעה באב. למרות שמוהרא"ש כבר כתב על לימוד דף ירושלמי מדי יום, שנים רבות לפני שהקהילה הנהיגו את זה אצלם (קראו על כך בעיתון השבוע "קרית ברסלב בלעטל", במכתב לעורך), אך הלימוד היומי בתוספתא שהנהיג מוהרא"ש בעצמו בהיכל הקודש, נלמד גם בתשעה באב.

במכתב כתב פעם ראש הישיבה שליט"א "לגבי לימוד השיעורים כסדרן [בתשעה באב]; מוהרא"ש, זכרונו לברכה, נהג אחר הצהריים לאחר מנחה ללמוד את השיעורים כסדרן. כמו כן, אמר לי מוהרא"ש שאומר לבחורים שאפשר ללמוד מאחרי מנחה את כל השיעורים שלומדים בכל יום".

בהזדמנות אחרת כתב ראש הישיבה שליט"א "לגבי האם אפשר לומר ח"י פרקי משניות בתשעה באב; בתשעה באב אסור ללמוד, כך נאמר בשלחן ערוך (אורח חיים, סימן תקנד, סעיף א') כי התורה משמחת את האדם, ותשעה באב הוא יום בו אנו מתאבלים על חורבן בית המקדש, אבל הפוסקים אומרים (עיין נטעי גבריאל סימן ח, סעיף יט) שבצהריים אפשר ללמוד שיעורים כסדרן; מי שלומד את שיעוריו הקבועים בכל יום, מקרא, משנה, גמרא וכו', מותר לו ללמוד זאת בתשעה באב אחר הצהריים. אם אנחנו כבר מדברים על לימוד משניות בתשעה באב, כדאי להזכיר מה הבני יששכר אומר (חודש תמוז אב - מאמרי חדשי תמוז אב, מאמר ב): "סך כל השעות מן הכ"ב ימים תקכ"ח, השעות של שלושת השבועות של ימי בין המצרים הם סה"כ חמש מאות עשרים ושמונה, על כן יש במשניות תקכ"ח פרקים מנין מפת"ח, כמנין מפתח הגאולה", כי זה המפתח שאיתו נוכל לצאת מהגלות. שהם כנגד חמש מאות ושמונה ועשרים שעות משלושת השבועות שאנו אכלים על חורבן בית המקדש. כשם שאומרים חכמינו זיכרונו לברכה (ויקרא רבה ז, ג): "אין הגליות מתכנסות אלא בזכות המשניות, וכשמדברין ושונין במו פינו התורה שבעל פה, אזי נפתח הסתום", ככתוב (הושע ח, י): "גם כי יתנו בגוים עתה אקבעם, לשון מתניתין", יתנו לשון משניות, אם ילמדו משניות בגלות, "עתה אקבעם", הקב"ה יגאל אותנו; רואים מזה את גודל לימוד המשניות, במיוחד עכשיו בימים שבהם אנו אכלים על חורבן בית המקדש, וזה יביא את הגאולה.

ניתן לראות שמבחינה גשמית כל אחד מבקש שיהיה לו ולמשפחתו בית גדול ונאה בישוב הדעת, וכך אומרים חז"ל (סוכה יז): שדירה נאה היא אחד הדברים שמרחיבים את דעתו של אדם. ואם כן, ודאי חייב אדם לבקש שיהיה לו בית נעים וטוב גם בעולם הבא, שנשאר לעד, ועם זה שלומדים בכל יום ביבלי ירושלמי ותוספתא, שהם ראשי

שאלות ותשובות ברסלב

למה אתם עומדים לצד ההורים?

שאלה

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

דבר ראשון רציתי להודות על כל השעורים והחזוק, מה שיש לי שלום בית זה רק בזכות ראש הישיבה, אני ואשתי והילדים חיים עם הקדוש ברוך הוא. זה שאני פותח ספר כל יום, אני עובר על הפרשה עם רש"י, ח"י פרקים משניות, פמה דפי גמרא - זה רק בזכות ראש הישיבה; בתור בחור הייתי לומד לילות שלמים אבל אחרי החתונה ממש לא פתחתי ספר; וכן הלאה אני יכול לפרט הרבה דברים שחיי השתפרו בהם בזכות השעורים.

וכעת לשאלתי, אני שומע את השעורים הקריפים של ראש הישיבה לגבי כיבוד אב ואם, ואני חושב לעצמי אם ראש הישיבה היה סובל מאבא שלו מה שאני סבלתי בבית - ראש הישיבה היה יותר מחזק בחורים שסובלים מההורים שלהם, ראש הישיבה היה נותן במקום זה שעורים קריפים לאבות.

שנים ארכות לשבתי בסעודת השבת בחדרי ובכיתי שם, פי הורי הכו אותי מכות רצח, ובישו אותי. כשהסתכסכתי במשהו עם אחי, ורק לי הם שברו את העצמות הם פשוט אהבו אותו יותר ממני.

היתה לי הנאה מיחדת להוריד את הכפה שלי, פי לא רציתי שום קשר עם משהו שקשור להורים שלי.

פיום אני מתנהג בדרך ארץ להורי - רק הודות לחזוק של ראש הישיבה על זה, אבל בעצם אני מרגיש שאולי הייתי צריך להוכיח אותם שנשאאתי בעל מום בנפש עד היום ואני סובל בגלל האכזריות שלהם, כמו שמוהרא"ש הסביר בהספד על לייבי קלצקי עליו השלום שפשוטוברים והורסים ילד הוא נשאר בעל מום בנפשו ושחוט לכל החיים שלו. כמו כן הייתי מחפש לקבל אהבה מילדים אחרים בדרךנים לא בריאות, פי לא קבלתי שום אהבה בבית.

זה שאני שפוי עדיין, זה שאני עוד נמצא אצל הקדוש ברוך הוא, זה רק פי הקדוש ברוך הוא רחם עלי ושלח לי פרטים עם המספר של קו הטלפון "קול ברסלב", והתחלתי לשמע את השעורים של ראש הישיבה, שרק זה העמיד אותי על הרגלים. חז"ל אומרים במסכת קדושין שאבא שעושה דברים מסוימים לילד, עובר על לפני עור לא תתן מכשל, פי האבא עם האכזריות והמדות הרעות שלו מקריח את הילד להתחצף נגדו.

למה הילד הוא פרוח כשהוא מנסה לענות להורים? אולי נאמר בזה הכא להרגף השפם להרגו?

יישר כח

תשובה

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת פנחס, כ' תמוז, שנת התשפ"ב

לכבוד ... גרו יאיר קבלתי את מכתבך.

אתה שואל למה הילד הוא פרוח כשהוא עונה לאביו? פי התורה אומרת (שמות כ, יא): "כבוד את אביך ואת אמך", התורה אומרת (ויקרא יט, ג): "איש אמו ואביו תיראו", צריכים לפחד מהורים; אסור לענות להם, צריכים לפחד מהם.

אם יש הורים שצועקים ומציקים - הילדים לא רשאים לזלזל בהם; אסור לענות לאבא, אפלו אם האבא צועק, מכה ויורק על הילד - אסור לבזות את האב, צריכים לשחק ולקבל את זה.

אתה בכלל יודע שיש שלחן ערוך על הלכות כבוד אב ואם? הבה נלמד ביתד הלכות כבוד אב ואם, השלחן ערוך הקדוש שואל (יורה דעה סימן רמ, סעיף ג): "עד היכן מוראם?" עד כמה ילדים צריכים לסבל מהורים, לא לענות להם ולא לביישם? אומר

התיבות "בית", ועוברים על זה שוב ושוב, בזה אדם בונה לעצמו בית יפה ונעים בעולם הבא, שנשאר לאדם לנצח.

לצערנו רואים אנשים שיכולים לעבור את כל שבעים השנים והם לא זכו אפילו פעם אחת לעבור ולסיים את בבלי ירושלמי ותוספתא, והם עוזבים את העולם בלי שום תורה, ורחמנות גדולה על הנשמה שלהם. על כן צריכים שכל לחטוף וללמוד בכל יום לפחות דף בבלי אחד, דף ירושלמי ופרק תוספתא אחד, ובכך מתכוונים לקחת צידה לדרך לעולם הבא.

גם בעולם הזה מספרים רבים מאנשי שלומינו שלקחו על עצמם ללמוד בכל יום בבלי ירושלמי ותוספתא, ובאמצעות זה זכו לקבל בנקל בתים יפים מפוארים וגדולים בהרחבת הדעת.

המחזור החדש בתוספתא מביא רצון חדש לרבים מאנשי שלומינו להצטרף ללימודים. מדי שבוע יוצא לאור הספר "בית נצח" בו מודפסים שלושת הלימודים לכל השבוע, וכך תוכלו לקחת אותו אתכם בקלות לכל מקום שתלכו, וכך לא תפססו יום ללא הלימודים.

גדול יהיה כבוד הבי"ת הזה!

מחזור חדש של לימוד היומי בג"ך

יומיים לאחר שמתחילים מחדש את הלימוד היומי בתוספתא, מתחילים שוב את הלימוד היומי בג"ך. ביום שלישי הבא פרשת ואתחנן מתחילים בעזרת השם את המחזור התשיעי, ללמוד בכל יום שני פרקים בג"ך.

הלימוד התחיל בישיבה, רבים מאנשי שלומינו קבעו ללמוד כל יום שני פרקים בג"ך, והם מאוד נהנים מזה. רבינו ז"ל אמר שהג"ך הוא ספר המוסר שלו, כשלומדים ג"ך מתעוררים לחזור להשם יתברך. ראש הישיבה שליט"א לימד את כל ג"ך, ניתן להאזין לשיעורים בקו הטלפון של "קול ברסלב", ראה את המספרים בסוף הגליון. הקישו 1 לאידיש, אחר כך 2 לשיעורי ראש הישיבה ו-8 לשיעורים בג"ך.

ראש הישיבה שליט"א מלמד את הפרקים הקדושים בטוב טעם ודעת, נעים ופשוט, וכבונם יש כמעט אחרי כל פרק דברי חיזוק יפים מאוד וייחודיים. יהודים רבים שהאזינו לשיעורים אומרים שזה עזר להם מאוד, הם היו ממש מרוצים מהשיעורים, אחד מאנשי שלומינו שעבר מעבר מאוד קשה סיפר שהשיעורים בג"ך ממש החזיקו אותו בחיים כדי שיוכל להמשיך.

בואו נתרענן ונתחיל ללמוד כל יום את התורה הקדושה, זה כל החיות של יהודי, זה נותן אוכל לנשמה, מקבלים סיפוק בחיים.

רבינו ז"ל נתן לנו סדר דרך הלימוד (שיחות הר"ן סימן ע"ו), דרך שבה כל יהודי ללא יוצא מן הכלל יכול לזכות ללמוד תורה בכל יום, רבינו אומר שמספיק רק לומר את המילים של התורה, אפילו אנשים אינם מבינים את הנאמר ואינם זוכרים מה הם לומדים.

אף אחד לא יכול להתחמק, כל מי שיש לו פה עם שיניים יכול לקבוע לעצמו שיעורים בתורה הקדושה כל יום, לא צריכים חברותא, לא צריכים מגיד שיעור ואפילו לא צריכים יותר מדי זמן פנוי. בואו נחטוף כל יום קצת תורה, צריכים לנסות את זה רק פעם אחת ולהרגיש את הטעם הנפלא שזה מביא לחיים גם בעולם הזה, שלא לדבר על השכר הגדול שמחכה לנו על כל מילה תורה בעולם הבא.

מתנמים מדבש ונופת צופים!

כלל ישראל מבכים את פטירתו של הגאון הגדול והצדיק רבי יצחק טובי' וייס זצוק"ל גאב"ד ירושלים.

לבו של כל יהודי ירא שמים החסיר פעימה כששמעו במוצי"ש אחרי יציאת השבת את הבשורה הנוראה שהגיעה מארץ הקודש, שהגאון הגדול מרן גאב"ד ירושלים זצוק"ל החזיר את נשמתו להקב"ה בשבת הקודש האחרונה בשעות המוקדמות של הבוקר, לאחר שהרב זצוק"ל היה במצב קשה במהלך השבוע האחרון.

הגאון הגדול נולד לפני כמעט 96 שנים באמצע חודש אלול בשנת ה'תרפ"ו בעיירה פזינג שבסלובקיה, כבן הזקונים של אביו, רבי שלמה ז"ל, תלמיד הבעל שבט סופר זי"ע. רבי שלמה התפרנס מעסקי עצים, ולימד שיעורים בעיר הולדתו.

בשנותיו הצעירות, עקב הצו המלכותי, נאלץ ללמוד בבית הספר המקומי עד שעת הצהריים, ולאחר מכן נהג ללמוד אצל מלמד שאביו שכר שילמד אתו.

כשפרצה מלחמת העולם השנייה הנוראה, הקב"ה ברחמיו וחסדיו הגדולים הוביל לכך שהעלו אותו ב"טרנספורט הילדים" שאיתו הגיע ללונדון לבדו ללא כל משפחה כבחור צעיר בן 13 שנים.

ראש הישיבה שליט"א הביע את הגדלות של זה, כשרואים כיצד נותרו יהודים בערום ובחוסר כל, לבדם בעולם, ללא כל קרוב ומושיע, ובכל זאת הם החזיקו מעמד בהקב"ה, ומצאו נחמה בתורה הקדושה, וגדלו גאונים וצדיקים גדולים כאלה.

בלונדון למד בשקדנות בישיבת "תורה אמת" של הגאון רבי משה שניידר ז"ל. אחרי החתונה בגייסטעד הוא המשיך את לימודיו בכולל שניהל אז הגאון ר' אליהו דסלר ז"ל, לאחר מכן הגאון רבי יצחק טובי' התמנה לממלא מקומו של הרב אליהו כראש הכולל. כשחזר ללונדון קיבל אותו הגאון רבי אליקים שלינגר כמגיד שיעור ב"ישיבה הרמה" בלונדון, וכמו כן הוא הפך לרב בבית הכנסת "עץ חיים".

בשנת תשכ"ז עבר לאנטוורפן, בלגיה, שם שימש כמגיד שיעור בישיבת וילרייק, כמו כן מינו אותו לדיין בקהילת מחזיקי הדעת, שם עבד את השם ופסק שאלות ליהודים במשך למעלה משלושים וחמש שנים.

לפני תשע עשרה שנה, בי"ד תמוז תשס"ג, כאשר הגאון הגדול רבי ישראל משה דושינסקי זצ"ל הסתלק מהעולם, נקרא הגאון הגדול של אנטוורפן להגיע לירושלים כדי לקבל לידי את התפקיד הגדול לכהן כרב "העדה החרדית" בירושלים עיר הקודש, תפקיד שמילא בעוצמה הגדולה ביותר, והנהיג את כל המערכות של היהודים היראים בארץ ישראל, ולא פחד מאיש.

לגאב"ד הייתה אהבה גדולה לרבינו ז"ל ולתלמידיו, הוא היה מקורב מאוד לחסידי ברסלב רבים שאותם העריץ וכיבד. ראו את החביבות הגדולה שהיה לו לרבינו ז"ל כאשר ניצל כל הזדמנות כשהוא נקרא להופיע בברסלב, כפי שנהג תמיד לפאר בראש. בדומה לכך, בכל פעם כשמחבלי הכרמים ניסו לנהל מערכות נגד רבינו הקדוש ותלמידיו, הוא נהג תמיד לצאת נגדם ולעמוד לצד כבוד התורה, הוא נהג לומר שאצל רבותיו שאצלם הוא גדל, ספרי הקודש של רבינו היו תמיד נמצאים על השולחן בין הספרים שלמדו בקביעות.

כאמור לעיל, הוא נקלע בשבת קודש האחרונה למצב קשה מאוד. וביום השבת החזיר את נשמתו לבורא עולם בנוכחות בני משפחה רבים ורבני העדה החרדית שאמרו יחדיו את פסוקי היחוד. ביום ראשון בבוקר התקיימה הלוויה בירושלים, הגיעו עשרות אלפי יהודים לחלוק כבוד אחרון לגאון והצדיק הגדול, בראשות הרבנים הגאונים והצדיקים שליט"א שהספידו. לאחר מכן הובילו את המיטה של הגאב"ד זצ"ל לחר הזיתים שם הגיע למנוחת עולמים.

וכל בית ישראל יבכו את השריפה אשר ששרף ה'!

מקומות ישיבה בבית המדרש היכל הקדוש באומן

למרות כל מיני חדשות שאנחנו שומעים כל הזמן פה ושם, בין אם נוכל לנסוע לאומן השנה ובין אם חס ושלום לא, חסידי ברסלב אף פעם לא מתייאשים, אנחנו מבקשים מהקב"ה שוב ושוב שנוכה גם השנה להיות אצל רבינו ז"ל בראש השנה, כפי שביקש ודרש מאיתנו, ובתפילה בוודאי נפעל לנסוע בשלום ולחזור בשלום, ולפעול כל טוב ברוחניות ובגשמיות.

חבורה	מנחה ושל"ס	שחרית שב"ק	מנחה וקבלת שבת	ישיבה
יום שלישי בשעה 21:15	20 דקות לאחר זמן הדה"נ	9:15 ברכות	20 דקות לאחר הדה"נ	ירושלים רח' רבי נחמן מברסלב 15
יום רביעי בשעה 21:00	בזמן הדה"נ	9:15 ברכות	50 דקות לאחר הדה"נ	בני ברק רח' בעל שם טוב 7
שמיעת שיעור ליל שישי רח' נחל דולב 19	סעודה שלישית 10 ד' לפני השקיעה וגם ברמה ג' רח' מורים הנביאה 20 ק"א	---	10 דקות לפני השקיעה	בית שמש רח' ריב"ל 6
יום רביעי בשעה 21:30	20 דקות לפני השקיעה	9:30 ברכות	10 דקות לאחר הדה"נ	מודיעין עילית רשב"י 19
שיעור: יום ראשון בשעה 21:00 רחוב צה"ל 9 (ביהכ"נ חב"ד)				צפת

נא לברר אצל הגבאים לפני שבת

קוואל פון חיזוק (לנשים) - שיעורים; סיפורי תפילה; מתכונים; ועוד
ארץ ישראל 0797040066/ארה"ב 212-444-9169/ארגנטינה 152-354380-451
אנגליה 03303502363/קנדה 9090-320-438/בלגיה 323-500-3462
חיזוק יומי במייל chizuk@rabbiroth.org / הודעות 058-637-7799

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; סיפורי תפילה; ועוד
ארץ ישראל 0797040066/ארה"ב 212-444-9191/ארגנטינה 152-354370-541
אנגליה 323-500-3461/בלגיה 323-500-8080/קנדה 03303502361
לקבלת הגיליון במייל rabbirothhebrew@gmail.com

המחבר: "היה הפן לבוש חמודות, יושב בראש הקהל, וכאו אביו ואמו וקרעו בגדיו, והכהו על ראשו, וירקו בפניו, לא יכלים אותם, אלא ישתק, וירא מן מלך מלכי המלכים שצנהו ככף". הקדוש פרוץ הוא מצנה אותנו לירא מהם אפלו כשההורים מציינים, אפלו כשההורים אינם פריאים; לילדים אסור לדבר נגד הורים, יהיה מה שיהיה. אף אחד לא מצדיק את ההורים שמתאכזרים לילדים, ואם יש לילדים הורים שמתנהגים באכזריות, שפדרך פלל זה קורה אצל הורים שהם לא פריאים נפשית, בנה אומרת לנו התורה הקדושה בדיוק מה לעשות ואיך להתנהג, המחבר אומר (שם, סעיף י): "מי שנטרפה דעת אביו או אמו, משתדל לנהג עמם כפי דעתם, עד שירחם עליהם, ואם אי אפשר לו לעמד מפני שנטרפגעו ביותר, ילך לו ויניחם ויצנה לאחרים לנהגם פראוי". אם דעתם של הורים נטרפה עליהם, צריכים הילדים להשתדל לכבד אותם לפי דרכם, עד שהקדוש פרוץ הוא ירחם עליהם, ואם לא שיף להיות אדם, פי הם מאד לא שפויים בדעתם, על הילדים לעזב אותם, ולבקש מאחרים שיטפלו בהם.

אשרי מי שמתנהג בדרך ארץ אל ההורים, הוא יאכל את הפרות, את השכר הטוב - בעולם הזה ובעולם הבא. השם יעזר שתפליח בכל הענינים.

סימן טוב ומזל טוב

החתן יוסי מערמעלשטיין הי"ו
לרגל אירוסיו עב"ג למזל טוב

מו"ה שלמה שטראה הי"ו
להולדת הבן למזל טוב

מו"ה אברהם דאנציגער הי"ו
לרגל החלאקה של בנו אליעזר שלמה נ"י